

Bir Sabah İstanbul'da

Bir sabah İstanbul'da

Yepyeni bir güne gözlerini açtığımda

Hiç vakit kaybetmeden

Kalk giyin hemen

Bir sabah İstanbul'da

Boğaz'da seninle çay içerken

Martılara simit atarken

Seni ne kadar çok sevdiğimi unutma

Elif Seher Yıldız 10/74

*Oturmuş izliyorum İstanbul'u
Düşlerimde sen, demlikte nefesin, bardakta gamzen
Kim bilir belki bir gün
O güzel sesinle iki çay söylersin
Ela gözlerinde buluşur,
Bir bardakta demlenir gözlerimiz.
"Keşke yalnız bunun için seseydim seni"*

Ve

*Bakışlarının rengi de ela olan gözlerini.
Ama sunu bil ki :
Seni bırakmayacağım,
Ankara ayazından
İstanbul, Boğaz'ından vazgeçse bile.*

9/B MELİSA KÖSEM

BİR DELİ RÜZGÂR

*Başladı yine tayfun ile dalga.
Kendinden geçmiş ser ile seveda.
Sadece yaptığınla kalma.
Yık etrafı öcsüz bırakma*

*Mal olur hayatına
Bir küçük dalga
Desek de etme yapma
Götürür seni diyardan diyara*

*Deniz, derya yıkılır
Deli rüzgâr sıkılmıştır
Onun denizi de deryası da dardır.
O Serdengeçen bir adamdır.*

g/B Halil Efe ALPAY

KADIR KIYMET

Kimse bilmez kadir kıymet
Gerekmezmiş bunlara can tüketmek
Ziyan olmaz yüze vurup söylenmek
Kıymet bilmezlerse sevmek
illa sevmek
Ayırma kendinle kal
Eğer yaparlarsa kıl ü kal
Sen hep özünle yaralarımı sar
Yüreğini kendinle hep kendinle sar
Sen yine sevgi deryasına dal
Vurgun yemezsin inan sen emin kal
Sevgi her yerde vardır var

9/B Halil Efe ALPAY

BULUT KADIN

*Bulut gider nemi kahr
Herkes sadece yaptıyla anılır
Inanmak yürekte vardır
Örneğim sana Neslican'dır*

*Saçlar ağarır, gözler yaşarır
Kim kalmıştır neyi vardır
Bu hayatta can mı kahr
Misalim sana demir kadındır*

*Gülüştü vardır ısıtır
Herkes neşe dağıtır
Onun adı güneş kadındır
Hatta adı Neslican'dır*

9/B Halil Efe ALPAY

TEK HAYAT

İnsan; öleceğini bildiği halde yaşayan, varlığını sürdürmek için savaşan tek canlı. Bazı insanlarsa ölümü kendilerine daha yakın hissederek yaşar ama onlar umutla yaşar; barışla, sevgiyle, coşkuyla dolu dolu yaşar. Çünkü onlar kendilerine yakın olan ölümü eski bir dost gibi nasıl karşılayacaklarını bilirler.

Neslican Tay; bu konu için en doğru, en örnek kişi. O, çok güçlü bir insan ve güçlü bir kadın. Neslican, hayatının tamamını kısıtlı hâle getirebilecek bir hastalıkla tam dört kere savaştı. Önce saçlarını, sonra kirpiklerini, kaşlarını ve en son sol bacağını kaybetti ama asla umudunu kaybetmedi. Zaten güçlü savaşçılar asla kolay kolay pes etmez. Onun fotoğraflarına baktığınızda asla somurttuğunu ya da üzgün olduğunu göremezsiniz aksine hayatın verdiği tüm sıkıntılara inat kocaman gülümseyerek bize hâlâ bir umut ışığı olduğunu gösterir.

Hayat, acısıyla tatlısıyla güzel. Eğer hayatımızda sıkıntılar olmasa rahatlığın varlığına şükür edemezdik. Gerektiğinde ağlayın gerektiğinde gülün. Unutmayın ki sadece tek bir hayatımız var.

Hayat gerçekten yaşamaya değer mi yoksa hayatı yaşamaya değer kılan güzellikler mi bizi ona bağlayan?

Her insanın hayatında güzellikler var mı? Hayır. Bizler söylendiğimiz, detaylarda boğulduğumuz, bile bile kendimizi üzdüğümüz zaman hayat çekilmez bir hâl alır. Oysa etrafımıza şöyle bir bakıp yaşamak için güzel olayların olmasını beklemeden var olan güzelliklerle mutlu olmayı bilmeliyiz. Bu güzellikler de bizi mutlu etmeye yetmiyorsa durup başka hayatlara bakmalıyız. Ölümcül bir hastalığın pençesinde savaş verirken yüzünden gülümsenin bir an bile eksik olmadığı insanlara. O zaman basit şeyler için üzölmeye değmeyecek bir yaşamımızın olduğunu anlayabiliriz.

Öyleyse aldığımız her nefesin, güldüğümüz hayal kurabildiğimiz her saniyemizin kıymetini bilelim. Hayatın kime, ne zaman, ne yaşatacağını bilemeyiz. İyi ya da kötü...

10/H BEYZA TANRIKULU